

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25.června 2021 v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Romany Staňkové, a přísedících Dagmar Adámkové a Jaroslavy Tomášové,

takto:

obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] ve Frýdlantě, trvale bytem **[adresa]**, t.č. ve VTOS ve věznici Stráž pod Ralskem,

je vinen, že

v době od 07.12.2018 do 22.11.2019 ve **[obec]**, ul. **[ulice a číslo]**, v **[obec]** a dále na přesně nezjištěných venkovních místech v **[obec]** a jinde opakovaně vykonal soulož s nezletilou **[celé jméno poškozené]**, narozenou **[datum]**, a to zhruba čtyřikrát měsíčně, přestože věděl, že je mladší patnácti let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

t í m spáchal

zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání dvou (2) let.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 31.8.2020, č.j. 4T 95/2020-40 v právní moci dne [datum], a dále výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 19.6.2020, č.j. 7T 51/2020-34, s právní mocí dne [datum], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Dne 25.3.2020 byla u zdejšího soudu podána obžaloba na obviněného pro zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že v době od 07.12.2018 do 22.11.2019 ve [obec], ul. [ulice a číslo], a dále na přesně nezjištěných venkovních místech v [obec] a jinde opakovaně vykonal soulož s nezletilou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], přestože věděl, že je mladší patnácti let.

2. Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů v rámci hlavního líčení.

3. Obžalovaný se po řádném poučení dle §§ 206a a 206c tr.řádu vyjádřil tak, že se cítí nevinný.

4. Po přednesu obžaloby státní zástupce označil veškeré skutečnosti uvedené v obžalobě za nesporné.

5. Obžalovaný po řádném poučení u hlavního líčení využil svého práva a odmítl ve věci vypovídat.

6. Nezl. svědkyně [celé jméno poškozené] po řádném poučení a za přítomnosti pracovnice OSPOD Magistrátu města Liberec, s ohledem na věk, uvedla, že byla s obžalovaným ve vztahu. Probíhal mezi nimi pohlavní styk, už neví kolikrát. Obžalovaný už od počátku vztahu věděl, že je jí méně než 15 let. Vztah začal 12.9.2018. V současné době nejsou v kontaktu, už přes rok. Dále uvedla, že při výslechu na Policii ČR uvedla, že s obžalovaným pohlavní styk neměla, ale nebyla to pravda, řekla to proto, že v té době to byl její přítel a nechtěla aby šel do vězení. Jak často to v daném období probíhalo již neví, mohlo to být asi 4x za měsíc. Ke styku došlo ve [obec] a [obec]. Dále také v [obec] u kamaráda obžalovaného. S pohlavním stykem vždy souhlasila.

7. Svědkyně [celé jméno zákonné zástupkyně], matka nezl. svědkyně [celé jméno poškozené], po řádném poučení při hlavním líčení uvedla, že si nevybaví, kdy se jí dcera přiznala. Bylo toho tolik, měla i jiné výchovné potíže. Bylo to úplně na začátku. Pak bylo první soudní jednání, kdy obžalovaný dostal podmínku. Pak se to stalo znovu, neví, kdo je nahlásil tentokrát. Vztah pokračoval i po prvním odsouzení obžalovaného, ona to tak vycítila. Poprvé to nahlásila ona a podruhé je nahlásil někdo jiný. Když se dcery několikrát ptala, takto zapírala. Pak musela dcera k výpovědi a pak i ona. Dcera celou dobu zapírala, tak jí domlouvala, ať řekne, jak to bylo. Obžalovaného přivedla domů jako kamaráda. To jim oběma hned řekla, že je udá, kdyby se něco stalo. Antikoncepci řešili z důvodu dalších výchovných potíží. Byla s dcerou u psychiatra, brala antidepresiva, antikoncepci, aby se zabránilo těhotenství. V současnosti je vztah s dcerou lepší. Od té doby, co není s obžalovaným, tak se polepšila a je klid. Myslí si, že vztah s obžalovaným na ni měl špatný vliv. Obžalovaný věděl celou dobu, že dceři je méně než patnáct let.

8. Po výslechu svědkyň [celé jméno poškozené] a [celé jméno zákonné zástupkyně] státní zástupce konstatoval, že došlo ke změně důkazní situace a požádal o úpravu skutkové věty. Tedy o doplnění dalšího místa, kde ke styku mělo dojít – Liberce a dále o upřesnění počtu – zhruba 4x měsíčně. Vzhledem k tomu, že takovýmto doplněním nedojde k narušení jednoty skutku, jedná se o pouhé upřesnění, soud skutkovou větu dle návrhu státního zástupce upravil.

9. Po výslechu svědkyň a vyjádření státního zástupce požádala obhájkyňe o krátkou poradou s obžalovaným, který po krátké poradě uvedl, že prohlašuje za nesporné skutečnosti uvedené v obžalobě. Činí nesporným skutek, tak jak byl uveden v obžalobě, resp. jak byl upraven po výpovědi svědkyňe [celé jméno poškozené] a tyto skutečnosti prohlašuje za nesporné. Dále i státní zástupce učinil dané skutečnosti nespornými.

10. Na to soud vyhlásil usnesení podle § 206d tr. řádu, že se upouští od provedení dokazování skutečností označených st. zástupcem a obžalovaným za nesporné, tedy ve vztahu ke skutku dle podané obžaloby.

11. Vzhledem k tomu, že soud upustil od provedení dokazování ohledně skutku, neboť tento prohlásili státní zástupce a obžalovaný za nesporný, bylo dále prováděno dokazování pouze ohledně trestu, neboť v daném případě bylo nutno ukládat trest souhrnný.

12. Soud tak dále provedl důkazy z připojených spisů OS Liberec 7T 51/2020 a 4T 95/2020. Z připojeného spisu OS v Liberci 7T 51/2020 soud četl rozsudek ze dne 19.6.2020, č.j. 7T 51/2020-34, s právní mocí dne 19.8.2020, na základě kterého byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a byl za to odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 18 měsíců. Z připojeného spisu OS Liberec 4T 95/2020 soud četl rozsudek ze dne 31.8.2020, č.j. 4T 95/2020-40 s právní mocí dne 30.9.2020, na základě kterého, byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Dále k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 24 měsíců. Daný rozsudek zároveň zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci č.j. 7T 51/2020-34 ze dne 19.6.2020.

13. Z aktuálního opisu rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný byl již 7x soudně trestán, naposledy ve věci zdejšího soudu 4T 95/2020, kde mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 7 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Výkon trestu proběhl dne 26.4.2021. V současnosti obžalovaný vykonává přeměněný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců uložený mu rozsudkem zdejšího soudu č.j. 5T 51/2019-92 ze dne 20.5.2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci č.j. 55To 373/2019-105 ze dne 12.9.2019.

Rozsudek zdejšího soudu ve věci 4T 95/2020 zrušil výrok o trestu z rozsudku zdejšího soudu ve věci 7T 51/2020. Skutek v této věci je k rozhodnutí OS Liberec 4T 95/2020, resp. k rozhodnutí OS Liberec 7T 51/2020 ve vztahu souhrnnosti.

14. Při rozhodování o vině obžalovaného soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku rozsudku. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že vinna obžalovaného byla bez pochybností prokázána a to zejména výpověďmi svědkyň [celé jméno poškozené] a [anonymizováno] a dále prohlášením obžalovaného o nespornosti skutečností uvedených v obžalobě po úpravě státního zástupce.

15. Soud neměl pochybnost o tom, že obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu trestného činu pohlavního zneužití podle § 187 odst.1 tr. zákoníku, neboť vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let, o jehož věku věděl.

16. Při ukládání druhu a výše trestu soud hodnotil následující skutečnosti. Za zločin pohlavního zneužití dle § 187 odst. 1 tr. zákoníku může soud uložit jeho pachateli trest odnětí svobody 1 rok až 8 let.

17. Společenská škodlivost jednání obviněného pro společnost je zvyšována trestněprávní minulostí obviněného, který byl v minulosti již 7krát soudně trestán, a v jednom případě pro

tutéž trestnou činnost i se shodnou pošk. nezl. [celé jméno poškozené], jen za jiné období. Obviněný je tak recidivistou, na kterého bylo v minulosti působeno i nepodmíněnými tresty odnětí svobody, kteréžto neměly na změnu postoje obviněného k vedení řádného způsobu života žádný vliv. V současné době je obžalovaný opět ve výkonu trestu odnětí svobody. Za této situace, kdy na obviněného neměly vliv dosud ukládané tresty v předchozích trestních věcech, dospěl soud k závěru, že účelu trestu u obviněného nelze dosáhnout jinak, než uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody, kdy je třeba upřednostnit složku trestu represivní a předstížnou, před složkou resocializační.

18. Při úvahách o výši trestu soud přihlédl k ustanovení § 38 tr.zákoníku, § 39 tr.zákoníku a také k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem tak, jak jsou uvedeny v § 41 a § 42 tr.zákoníku. Jako polehčující okolnost u obžalovaného hodnotil soud doznání, i když provedené až v průběhu hlavního líčení po výpovědi svědkyň. Jako přitěžující okolnost soud hodnotil recidivu. Vzhledem k výše uvedenému a k ukládání trestu souhrnného, za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku ze dne 31.8.2020, č.j. 4T 95/2020-40 s právní mocí dne 30.9.2020, na základě kterého, byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a dále k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 24 měsíců, při zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci č.j. 7T 51/2020-34 ze dne 19.6.2020, považoval za dostatečné uložit trest při dolní hranici trestní sazby, a to ve výměře 2 let. Návrhu obhajoby na upuštění od uložení souhrnného trestu soud nemohl vyhovět, neboť tak by se dostal pod zákonnou sazbu stanovenou pro tento trestný čin.

19. Vzhledem k tomu, že došlo ke zrušení výroku o trestu z rozsudku OS Liberec, č.j. 4T 95/2020-40, ze dne 31.8.2020, s právní mocí dne 30.9.2020, soud přejal do výroku o trestu i další uložený trest daným rozsudkem a to trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 2 let.

20. V daném případě je ukládán trest za úmyslný trestný čin a nejsou zde dle názoru soudu splněny podmínky pro umístění do věznice se zvýšenou ostrahou. Obžalovanému nebyl uložen výjimečný trest, trestný čin nespáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny, nebyl mu uložen trest odnětí svobody ve výměře min. 8 let za zvlášť závažný zločin ani v posledních pěti letech neuprchl ani se nepokusil uprchnout z vazby či výkonu trestu. Pročež byly naplněny zákonné předpoklady pro zařazení obviněného k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání nemůže podat ten, kdo se odvolání výslovně vzdal.

Liberec 25. června 2021

JUDr. Romana Staňková
soudkyně